

**№ 89
29 квітня
2017**

Христос воскрес!
Воістину воскрес!

**Українська
Православна
Церква Св. Анни**

**St. Anne's
Ukrainian Orthodox
Church**

**525 Morrish Road
Scarborough,
Ontario M1C 1G2**

**Church Office
(416) 284-9642**

**Parish Priest:
Rev. Father Volodymyr
Feskiv
(647) 680-0448**

Церковний листочок святої Анни St Anne's Newsletter

Свято жон-мироносиць – всехристиянський жіночий день

У наш вік, коли на всі боки рекламується блуд, жага до грошей, жорстокість і матеріалізм, жінки і дівчата майже зовсім втратили свою жіночість, скромність і, найважливіше, духовну красу і добродієність – це стало вже “не модно”.

Але ви скажете – а що робити їм, до чого прагнути, з кого брати приклад? Серед святих мучениць і праведниць є багато прикладів, але якщо сягнути до самого народження християнства, то відразу ми згадаємо святих жон-мироносиць. Свята Церква вшановує їхню пам'ять у третю неділю після Пасхи. Чим же ці жони заслужили таку честь, що згадуванню і прославленню їх Церква призначила особливу у році неділю? Не тільки тим, що у день Воскресіння Христа рано вранці несли миро до Його гробу, щоб помазати Його тіло, за що і були названі мироносицями. Вони ще раніше довели йому свою любов і відданість. Ще до Голгофи служили вони йому. Увесь час, коли Ісус Христос ходив по містах і селах і вчив народ, ці жінки одні з перших слідували за Ним. Вони заслужили честь і пам'ять своєю любов'ю до Господа, особливо тим, що слухали Його вчення і, слідуючи за Ним, всюди служили йому. І тому не тільки самі вчилися у нього, але й певним чином допомагали йому вчити інших, доставляючи Ісусу і його учням потрібне для життя.

Такі були *Марія Магдалина, Марія Іаковлева, Соломія, мати синів Зеведієвих, Іоанна, Сусанна* і, можливо, ще декілька інших, імена котрих до нас не дійшли. Вони не тільки служили Господу за його земного життя, а не залишили й після смерті (як це зробили апостоли, які розбіглися у страхі, побачивши, що їхнього Пастиря схопили), і проводжали його з гіркими сльозами на Голгофу. Їх віра і любов до нього не тільки не похитнулися, а ще більше укріпились. Ніхто і ніщо не могло завадити їм бути біля Божественного

Страждальця.

Гасне сонце, труситься земля, але слабкі тілом, та сильні любов'ю святі жони разом із вбитою горем Матір'ю і улюбленим учнем Господа - поблизу Хреста. І вони не відчують втоми, не бояться ворожості інших, так ясно показуючи своє співчуття Царю Іудейському. Навіть після смерті Ісуса вони не лишають його, а допомагають зняти Його тіло з Хреста і беруть участь у похованні. Оскільки наставала старозавітна Пасха, вони не встигли помазати тіло Господа миром, як це потрібно було зробити за давнім іудейським звичаєм.

Рано вранці у неділю святі жони, взявши з собою благовоння, пішли до гробу Господнього, щоб помазати Його тіло. Але побачили, що камінь відвалений від гробу, а там нікого немає, крім Ангела, який возвістив, що Христос воскрес із мертвих.

Одній з них, *Марії Магдалині*, яка більше за всіх возлюбила Христа, першій явився Сам Спаситель після Свого Воскресіння. Так за свою любов святі жони удостоєні були великої честі стати першими провозвісниками найважливішої і найрадіснішої у світі істини:

*Христос воскрес із мертвих, смертю
смерть поправ і суцям во гробіх живот
даровав!*
(тропар Пасхи, гл.5).

Але у Святої Церкви існує передання, що після Воскресіння Ісус спочатку явився *Своїй Матері*. Передання, освячене віками, не може не бути основаним на справжньому факті. А те, що у Євангелії це не записано, може бути свідченням смирення Богоматері. Апостоли-Євангелісти взагалі не згадували Божу Матір як свідка істинності події Воскресіння - напевно, тому, що свідчення матері не могло б прийматися з довірою тими, хто сумнівається.

При згадуванні жон-мироносиць личить нам згадати і про наших жінок.

Деякі з них, зокрема невгамовні шанувальниці емансипації, думають, що для сучасної жінки належати до Церкви Христової і виконувати усі її канони – це прямий утиск їх свободи. Так, жінка повинна бути смиренною, слухатися чоловіка, у храмі їй багато що не дозволяється, зокрема заходити до вівтаря, але у Православ'ї, на відміну від католицької церкви, є традиція, коли жінка виконує деякі церковні функції потрібні і почесні. Жінки найчастіше займаються церковною доброчинністю, церковним шиттям,

слідкують за чистотою і убранством храмів. Крім чоловіків-старців, існують ще і стариці. Бували навіть випадки, коли стариці давали поради священикам.

Якщо згадати про ту “свободу”, якої так прагнуть жінки у сучасному світі, то виникає питання: чи справжня та свобода? Жінка хоче бути незалежною, самостійною, прагне домогтися влади. Але за своєю природі жінка дуже емоційна, при вирішенні важливих питань вона керується в основному почуттями, які у даний момент вона переживає. Заради примарної “свободи” жінки нехтують своїм природним призначенням – бути матір’ю і берегинею сім’ї, яку Сам Бог назвав Домашньою Церквою. Жінки прагнуть досягнути “чоловічих висот”, “планування дітей” відкладають на потім. Але, на жаль, дуже часто так буває, що, йдучи по сходах так званої кар’єри, на кожній сходинці жінка лишає по шматку своєї доброчесності.

Щоб привести за взірцем жінок-мироносиць, Свята Церква встановила день їх пам’яті своєрідним жіночим днем. А ми повинні підтримувати власні традиції, яких дотримувалися наші пращури. Ми повинні вшановувати жон-мироносиць і намагатися наслідувати їх у любові до Ісуса Христа, у чеснотах, яких у них було багато – *скромність*, яка так прикрашає людину і так угодна Господу; *терпіння і смирення*: вони не роптали на Господа, не заздрили іншим, не впадали у розпач, усе перносили з радістю і вдячністю – і хвороби, і скорботи.

А сучасні жінки, дівчата? Що ми про них скажемо? Що вони люблять? Чим захоплюються? Як проводять час, чим займаються? А наша молодь? Вчитися не хоче, працювати теж. Чи читають, чи слухають вони щось потрібне, корисне, спасительне, божественне? Жаліються вони часто на пустоту життя, на нудьгу. Та як же не нудьгувати, коли вони нічого доброго не роблять, нічим не займаються, а тільки шукають розваг і задоволення, і, таким чином, сидять на шиї у інших. Але ж нас, як створінь розумних, займати і радувати може щось розумне, святе, потрібне для нас, корисне для інших.

“Що ж нам робити, чим зайнятися?” – говорить сучасна молодь. Займайтесь вченням Ісуса Христа, читанням і слуханням його. Ви полюбите це вчення і не відійдете від нього. Яке ж в ньому світло розуму, яка радість для серця! День і ніч ви стали б думати про нього, ніколи б не забули його настанов.

Робіть усе заради імені Божого, заради Нього, на користь іншим, для спасення ближніх, і тоді усяке діло, як миро благовонне, буде радувати вас у житті і ви заслужите добру славу і залишите після себе добру і вічну пам’ять. Приклад святих жон-мироносиць нехай нагадає нам про те, що ми

повинні любити і чим займатися, а власне наше усвідомлення порожнечі свого життя нехай вразумить нас, що ми не так живемо, як потрібно, не те любимо, не тим займаємося, чим потрібно.

Життя не по Христу, без любові істинної, без добрих діл, без корисних занять – завжди нудне і пусте.

*Підготувала Данюк Марина,
м. Львів*

Having a Church, or Being the Church?

The word “church” can mean many things. It can mean a building, a community, a particular religious group, a place of worship, etc. Our faith – our real faith, what we really believe in our heart of hearts – can be determined by how we define the word “church”.

That Jesus Christ founded a Church is undeniably true. It’s likewise true that for the first 3 centuries of Christianity the Church grew at an astounding rate – from perhaps several hundreds to tens of millions. This growth took place under what were often very hostile conditions. Why is it that such growth could take place then, while now, in what outwardly would seem to be much more favourable circumstances, many parishes are declining in membership?

I’m sure many of us have taken part in conversations about church life with fellow parishioners or listened to discussions at parish or diocesan meetings and, after considering what was said, asked ourselves “what did any of that have to do with the Gospel?” We can spend hours discussing the plumbing, the roof, ethnic festivals, banquets, the priest’s wages, the budget, and all manner of other issues without mentioning Christ, the Liturgy, the Bible, or the Holy Mysteries even once! It often seems that many people are willing to devote great time and energy to the church as building, as community, or as cultural institution without actually devoting their life to Christ.

Such conduct betrays a fundamentally mistaken attitude. Simply put, are we more interested in having a Church, or in being the Church?

Those only interested in “having” a Church often treat it as a possession. “The church belongs to me (or the community, or the diocese, or the bishop, or whoever)”! They might only be

interested in “corporate membership”, i.e., being a “member in good standing” who pays dues and observes the secular by-laws.

The church that people “have” is ultimately nothing more than a voluntary association of like-minded individuals, brought together by the vagaries of immigration, ethnic origin, sexual orientation, language, social status, etc. Such a church places minimal demands on the moral conduct, behaviour, or beliefs of her members. Such a so-called “church” is in essence no different from any other civic or social organization.

The early Christians didn’t “have” churches. The reason they grew so quickly was because they were the Church. Their heartfelt convictions were directed not towards a building or a culture but towards a way of life.

The early Christians concerned themselves first and foremost with living the Gospel message and following the Lord’s commandments, often in ways which today might seem utterly impossible (cf. Acts 4:32). They stood out in Roman society because they lived according to a strict moral code, and didn’t practice the fornication, abuse, adultery, abortion, and other evils which were no less prevalent in the Roman Empire than they are today.

The early Christians lived by the great law of love, loving friend, stranger, and enemy alike. They were concerned for everyone and everything. They fed the hungry, visited the sick, ministered to those in prison, clothed the naked, took in strangers – and all this directly, not through the intermediary of a governmental or charitable organization.

They sought their unity not in a particular language, heritage, or state, but in Christ. They cultivated spiritual unity in prayer, worship, and participation in the Holy Mysteries. They took their faith seriously, as seriously as many young

Canadian families take their hockey!

Being the Church means putting Christ, the Church, Christian teaching and Christian discipline first. It would have been unthinkable for early Christians to visit fortune-tellers, miss Sunday Liturgy, or ignore their fasting and then say "oh, it's just a small thing, God won't mind".

Being the church means being actively involved in spreading the Gospel – in our families, among our acquaintances, in our city, our country and our world.

"Having" a Church is like having a club. It's self-centred. It seeks to serve the needs of the members as they themselves define those needs. Being the Church is an outward-looking arrangement. The true Christian is primarily concerned with God and neighbour, not with self (cf. Mt. 22: 37-39).

If I'm interested in having a Church I might drive in from the cottage to attend a parish meeting. If I'm interested in being the Church I will drive in from the cottage to attend Sunday Liturgy.

If I'm interested in having a Church I might get excited about the preparation and consumption of ethnic food. If I'm interested in being the church I will be interested in the preparation and consumption of the "bread of heaven" – the Eucharist.

If I'm interested in having a Church I might get involved in fundraising. If I'm interested in being the Church I will be involved in fund-distributing – feeding the hungry, helping the homeless, etc.

If I'm interested in having a Church, I might be interested in music, icons, or vestments. If I'm interested in being the Church Christ and His Gospel will be my main concern.

It's interesting to note that those who actually are the Church will also have a Church, while those only interested in having a Church ultimately end up with nothing, neither in this world (for the tree cut off from its roots can't help but die), nor in the world to come.

Being the Church means eating our cake and having it, too. Given the choice, why wouldn't you?

*Fr. Bohdan Hladio
November 2009*

Before and after Meals

BEFORE MEALS:

In the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit. Amen.

Our Father, Who art in Heaven, hallowed be Thy name. Thy Kingdom come. Thy will be done, on earth as it is in Heaven. Give us this day our daily bread; and forgive us our trespasses, as we forgive those who trespass against us; and lead us not into temptation, but deliver us from evil.

Glory to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever and unto ages of ages. Amen.

Lord, have mercy. (3x)

O Christ our God, bless the food, drink, and fellowship of Thy servants, for Thou art holy always, now and ever and unto ages of ages. Amen.

AFTER MEALS:

We give thanks to Thee, O Christ our God, that Thou hast satisfied us with Thy earthly blessings; deprive us not also of Thy Heavenly Kingdom. As Thou didst come to Thy disciples and didst grant them peace; so come to us and save us, O Savior.

Glory to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now and ever and unto ages of ages. Amen.

Lord, have mercy. (3x)

Blessed is God, Who has fed and nourished us with His bountiful gifts by His grace and compassion always, now and ever and unto ages of ages. Amen.

Загальна Інформація

Свята Літургія – що-неділі о год. 10 рано, і по святах о год. 9:30 рано.

Вечірня – щосуботи о год 5:00 ввеч., і напередодні великих свят о год. 6:30 ввеч.

Сповідь: Ісповідувати свої гріхи можна в Таїнстві Покаяння кожної неділі, чи свята перед Літургією (від 9:00 до 9:30 зранку), або перед чи після Вечірньої Служби напередодні неділі чи свята. А також можна сповідатися в будь-який інший день тижня за домовленістю із священником.

Святе Причастя: Причащатись Святих Таїнств Христових за Літургією потрібно як найчастіше, попередньо ісповідувавши свої гріхи в Таїнстві Покаяння і належно приготувившись до Причастя через виконання Молитовного Правилa. За додатковими поясненнями, будь-ласка, звертайтеся до настоятеля в будь-який час

Подавання Записок "За Здоров'я" і "За Упокой": Ви завжди можете подати записки з іменами ваших сродників і помолитись за їх здоров'я і благополуччя чи за упокій померших під час Літургії. Запишіть імена і передайте до Вівтаря перед Літургією для попереднього поминання імен спочатку за Проскомидією а потім і за Літургією.

Церковні Треби:

Ви завжди можете замовити Треби: Молебні, Панахиди, Освячення, Хрещення, Вінчання, Похорон тощо, попередньо домовившись із священником про час і місце. Якщо вам потрібна додаткова інформація відносно Церковних Треб і їх призначення, звертайтеся до настоятеля за поясненнями.

General Information

The Divine Liturgy is served on Sundays at 10 AM, and on Feast Days at 9:30 AM

Vespers is served at 5:00 P.M. on Saturdays and 6:30 on the eve of feasts

Confession: You may approach to confess your sins in the Holy Mystery of Repentance before Liturgy on Sundays or Feast Days (between 9:00 - 9:30 AM), as well as before or after Vespers the evening before Liturgy. You may also arrange to confess your sins on any other day by appointment with the parish priest.

Holy Communion: Orthodox Christians are encouraged to receive Holy Communion as often as possible (as a general rule no less than once every 4—6 weeks), after having prepared themselves by fulfilling the prayer rule, fasting, and confession. For additional information about receiving Communion ask your parish priest.

Prayers "For Health" and "For Repose": You can always request of the church pray-ers for the living (for health and salvation) or for the repose of the departed by writing down their names on the lists available at the candle stand and passing this list up to the Altar before Liturgy for commemoration at the Proskomidia and during the Liturgy.

Special Services: In time of special needs you can always request special services, such as: Service of Thanksgiving; Requiem/ Panakhyda for the departed; Blessings; Bap-tism; Wedding; Funeral; and other services by appointment with your parish priest. For additional information regarding Special Church Services and what they are for, please contact your parish priest.

St. Anne's Ukrainian Orthodox Church
Liturgical Schedule, May 2017

SUNDAY	MONDAY	TUESDAY	WEDNESDAY	THURSDAY	FRIDAY	SATURDAY
30. 3rd Sunday after Pascha * Divine Liturgy @ 10:00 AM	1	2	3 ✦	4	5 ✦	6 St. George the Great-martyr ** Great Vespers @ 5 PM
7. 4th Sunday after Pascha * Divine Liturgy @ 10:00 AM	8 Holy Apostle Mark	9	10 ✦ Mid-Pentecost	11	12	13 ** Great Vespers @ 5 PM
14 3th Sunday after Pascha * Divine Liturgy @ 10:00 AM	15	16	17 ✦	18 Great-Martyr Irene	19 ✦	20 ** Great Vespers @ 5 PM
21. 6th Sunday after Pascha * Divine Liturgy @ 10:00 AM	22 Translation of the relics of St. Nicholas	23 Blessed Taisia	24 ✦ Leave-taking of Pascha	25 Ascension of Our Lord	26 ✦	27 ** Great Vespers @ 5 PM
28. 7th Sunday after Pascha, of the Holy Fathers * Akathist @ 10:00 AM	29	30	31 ✦	1	2 ✦	3 Trinity Soul Saturday ** Great Vespers @ 5 PM

* Confession available prior to the start of Liturgy; ** Confession available after Vespers; ✦ = fasting days

Українська Православна Церква Св. Анни
Порядок Богослужень, травень 2017

НЕДІЛЯ	ПОНЕДЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
30. Неділя Св. Мироносиць * 10:00 рано – Св. Літургія	1	2	3 ✦	4	5 ✦	6 Св. Юрія Побідоносця 5 ввеч. – Велика Вечіря **
7 4-а Неділя після Пасхи, про Розслабленого * 10:00 рано- Св. Літургія	8 Holy Apostle Mark	9	10 ✦ Преполовіння П'ятидесятниці	11	12	13 5 ввеч. – Велика Вечіря **
14 5-а Неділя після Пасхи, про Самарянку * 10:00 рано- Св. Літургія	15	16	17 ✦	18 Великомучениці Ірини	19 ✦	20 5 ввеч. – Велика Вечіря **
21. 6-а Неділя після Пасхи, про Сліпонародженого * 10:00 рано- Св. Літургія	22 Перенесення Мощей Св. Миколая	23 Блаженної Тaisії	24 ✦ Відання Пасхи	25 Вознесіння Господа нашого Ісуса Христа	26 ✦	27 5 ввеч. – Велика Вечіря **
28. 7-а Неділя після Пасхи, Св. Отця * 10:00 рано- Акафіст	29	30	31 ✦	1	2 ✦	3 Трійця Задушина Субота 5 ввеч. – Велика Вечіря **

* Сповідь перед Літургією; ** Сповідь після Вечірі; ✦ темний фон = пісний день